

Jakub Szczapa kl. VI a
Szkoła Podstawowa nr 2 w Żychlinie
Opiekun: Pani Beata Przybysz
ul. Traugutta 14 m. 13
tel. kontaktowy: 607 296 840

Najważniejsze dla mnie miejsce w Żychlinie

Najważniejszym dla mnie miejscem w moim mieście jest szkoła, do której uczęszczam.

Historia szkoły:

Szkoła Nr 2 rozpoczyna swą działalność **3 września 1945 roku** w lokalu byłej szkoły żydowskiej przy ulicy Strzeleckiej 3. Kierownikiem zostaje **Stanisław Stachura**, a do pomocy na 11 etatów wakatów ma dwie osoby. Szkoła liczy wówczas 526 uczniów, „aż” trzy sale lekcyjne i dwie sale przy ulicy Narutowicza 73. Można więc sobie wyobrazić jakimi warunkami nauki i pracy dysponuje „na starcie”.

W roku szkolnym **1948/49** obowiązki kierownika placówki powierzone zostają pani **Marii Manieckiej**. Nauka prowadzona jest w systemie trójzmianowym od godz. 8.00 do godz. 20.30. Dużą ulgę sprawia przyznanie szkole parteru w nowo oddanym budynku szkoły przemysłowej. Mimo pewnej poprawy warunki pracy i nauki nadal są bardzo trudne. Jednak kształcenie i wychowanie w szkole trwa. Organizacje młodzieżowe działają coraz prężniej, powstają nowe koła zainteresowań. O uczniach Szkoły Podstawowej Nr 2 mówi się coraz częściej i z coraz większym uznaniem.

W związku z hasłem Władysława Gomułki *Uczczenie Tysiąclecia Państwa Polskiego budową 1000 szkół - pomników*, przystąpiono do budowy Szkoły Nr 2 w Żychlinie, jako Szkoły Tysiąclecia.

Wreszcie nadchodzi długo oczekiwana chwila. Po wielu staraniach i pracy **27 września 1964 roku** młodzież przekracza progi nowej szkoły – **Szkoły Tysiąclecia**. Tu czeka osiemnaście klaso-pracowni, przestronne korytarze, sala gimnastyczna z zapleczem, gabinet lekarski i dentystyczny, jadalnia, duże szatnie oraz dwa mieszkania dla nauczycieli.

Mijają lata, powtarzają się uroczystości, imprezy, wycieczki, zmienia się kadra pedagogiczna, podnoszą swoje kwalifikacje i specjalizacje. Z każdym rokiem szkolnym przybywa dyplomów, pucharów, nagród. Jest to efekt mozolnej i ciężkiej pracy uczniów i nauczycieli.

W roku 1966 młodzież żegna panią Marię Maniecką, odchodzącą na emeryturę, jej stanowisko przejmuje pan **Romuald Justyński**, piastując je do roku 1976. W tymże roku na stanowisko dyrektora powołana zostaje pani **Irena Janicka**. Na emeryturę odchodzi w 1980 roku. Po niej godność dyrektora obejmuje pan **Jerzy Czajkowski**, aż do roku 1999, kiedy to w wyniku pierwszego w historii konkursu, funkcję dyrektorską powierza się panu **Piotrowi Wysockiemu**, sprawującemu ją do dziś.

Od dnia **1 września 2006 r.** powołany został **Zespół Szkolno-Przedszkolny**, w skład którego wchodzi: Szkoła Podstawowa Nr 2 oraz Przedszkole Samorządowe Nr 2 w Żychlinie.

We wrześniu 2008 r. oddane zostało do użytku przy szkole wielofunkcyjne boisko sportowe. Ale to nie jedyne zmiany na lepsze. Została również wymieniona bardzo już wysłużona stolarka okienna i drzwiowa.

Zewnętrzny wygląd Zespół Szkolno - Przedszkolny zmienił w roku następnym tj. 2009, kiedy to dokonano termomodernizacji budynku.

Opis szkoły:

Szkoła Podstawowa Nr 2 obecnie jest jedną z dwóch szkół podstawowych funkcjonujących na terenie naszego miasta.

Posiada 3 kondygnacje, na każdej z nich znajdują się **sale lekcyjne**, przestronne, jasne hole i łazienki.

Cały parter i część pierwszego piętra zajmują klasy młodsze I-III.

Na drugim piętrze znajdują się **klaso-pracownie** klas IV-VI: matematyczna, przyrodnicza, historyczna, polonistyczna oraz dwie pracownie informatyczne.

Na I piętrze oprócz pracowni katechetycznej, języka angielskiego, polonistycznej oraz dwóch oddziałów grup "0" mieści się **biblioteka**, sala klasy I, pokój nauczycielski, sekretariat z gabinetem dyrektora oraz pomieszczenie dla kierownika do spraw socjalnych.

Na parterze, obok sal lekcyjnych, znajduje się: gabinety (pedagoga, pielęgniarstwa, wicedyrektora), **sala gimnastyczna** z zapleczem oraz **stołówka** szkolna.

Kondygnację niżej zajmują: **świetlica** szkolna, szatnie oraz tzw. mała salka gimnastyczna.

Szkoła dawniej:

Kiedy zacząłem chodzić do Szkoły Podstawowej nr 2 w Żychlinie, budynek był szary, smutny. Boisko ciągle w błocie. I choć wychodzili z niej uśmiechnięci uczniowie, czegoś ciągle brakowało. Kiedy tylko został ogłoszony konkurs na projekt zmiany wizerunku szkoły, wziąłem w nim udział bez zastanowienia. Byliśmy bardzo zaangażowani, ja, mój tata i mama, absolwentka tejże szkoły.

Z wypiekami na twarzy czekaliśmy na ogłoszenie wyników. Jestem dumny, że to właśnie według mojego pomysłu pomalowano budynek. Teraz szkoła wygląda zupełnie inaczej i bardzo pasuje do tych uśmiechniętych dziecięcych twarzy. Cieszę się, że ta zmiana wizerunku, to taka mała część mojej pracy.

Mój projekt szkoły:

Szkoła dziś:

Odnowiona została nie tylko szkoła, ale także boisko. Wymieniono na nim podłoże i powstało inne mniejsze boisko do koszykówki. Dodano także mały stół do tenisa stołowego. Nie zapomniano o młodszych dzieciach: dla nich jest plac zabaw. Wszystko wygląda świetnie.

Ale szkoła to nie tylko budynek, w którym zdobywa się wiedzę. To także ludzie, którzy ją tworzą. Lubię swoją szkołę, gdyż to właśnie tutaj nawiązałem pierwsze przyjaźnie, które trwają do dziś. Poznałem wielu wspaniałych ludzi. To tu odkrywam ciągle coś nowego, uczę się nowych rzeczy, a zdobytą wiedzę potrafię wykorzystać w życiu codziennym. To właśnie w mojej szkole zacząłem swoją przygodę z językiem angielskim i z komputerem. Dzięki organizowanym wycieczkom zwiedziłem wiele miast, wszedłem w świat kultury, zobaczyłem co to prawdziwy teatr.

Moja szkoła to mój drugi dom, gdyż spędzam w niej bardzo dużo czasu. Dlatego też chętnie biorę udział w konkursach, przedstawieniach. Staram się angażować w życie szkoły. Często wykonuję różne pomoce, plakaty. Tutaj nauczyłem się dyscypliny, odpowiedzialności, systematyczności i wiary w swoje możliwości. Mogę rozwijać swoje zainteresowania w kołach przedmiotowych.

To ważne miejsce jeszcze bardziej uwrażliwiło mnie na potrzeby drugiego człowieka. Zawsze chętnie biorę udział w różnych akcjach niesienia pomocy innym. Szkoła integruje dzieci zdrowe i niepełnosprawne. Dzięki temu wiem jak ważna jest akceptacja, szacunek i pomoc drugiej osobie.

Nauczyłem się pielęgnować tradycje i obyczaje. Jestem dumny z tego, że noszę sztandar szkoły. Staram się zawsze godnie ją reprezentować.

Teraz chodzę już do szóstej klasy i niestety już niedługo opuszczę mury szkoły. Zawsze będę jednak pamiętał o niej, bo spędziłem tu wraz z przyjaciółmi wiele wspaniałych chwil, wyniosłem wiele nowych doświadczeń, poznałem wielu wspaniałych ludzi. Niewątpliwie to najważniejsze dla mnie miejsce w moim mieście. Są może miejsca piękniejsze w Żychlinie, ale ta szkoła to częśćka mnie.

Bibliografia:

Historia szkoły (str. 2) - [http://zspzychlin.edupage.org/about/?](http://zspzychlin.edupage.org/about/)

Opis szkoły (str. 3) - <http://www.szkolnictwo.pl/index.php?id=M00912>

Spis zdjęć:

Szkoła dawniej (str. 4) - <http://zspzychlin.edupage.org/photos/?gallery=20&photo=album>

Autor pozostałych zdjęć: Jakub Szczapa